

Kr., alt dog under Forudsætning af, at Statsbanernes Frimærkepakker ogsaa forhøjes fra 90 Ø. til 1 Kr. à 1 Kr. 20 Ø. for den tilsvarende Vægt, hvilket Udvalget anbefaler. Ministeren har nu stillet Forslag om straks at faa den oprindeligt foreslaaede Forhøjelse — fra 50 Ø. til 60 Ø. og fra 70 Ø. til 75 Ø. —, og dette er tiltraadt af et Flertal i Udvalget, medens Mindretallet mener, at Spørgsmaalet om Ændringer af Pakketaksterne, saaledes som foreslaaet af Postspareudvalget, maa afvente Betænkningen fra Spareudvalget angaaende Statsbanedriften, og at man da passende kunde tage Spørgsmaalet op igen, naar Postlovens Takster i Samlingen 1921 — 22 normalt skal revideres. Den væsentligste Grund for mig personlig til at foreslaa det høje Ting at indtage dette Standpunkt er, at jeg er ganske uenig med Postadministrationen, naar denne mener, at Pakkeportoer bør forhøjes. Jeg mener tværtimod, at den allerede er for høj. Den var før Krigen 16 og 20 Ø. og er nu 50 og 60 Ø., men burde efter min Mening ligge mellem 40 og 50 Øre. Postvæsenet ser sine Pakkebiler køre ud om Morgenen kun en Trediedel fyldt, det ser, hvor store Udbringningsudgifterne derved er blevet, og mener, at dette absolut bør afhjælpes ved Portoforhøjelser. Det tænker paa Konkurrencen med Statsbanernes Frimærkepakker og kræver derfor, at disse ogsaa skal sættes forholdsmæssig op. Postvæsenet er saa vant til at have Eneret paa sine Forsendelser, at det glemmer, at der ikke er Eneret for Staten paa Pakkeforsendelser; Postvæsenet synes ikke at have nogen Anelse om, at en stor Del af Pakkebefordringen, i hvert Tilfælde for de kortere Afstande, er gaaet over paa private Hænder, det er Trafikken ud ad Landevejene med Automobile, der har taget disse Forsendelser, ganske paa samme Maade som Statsbanerne har mistet en meget stor Del af sine Frimærkepakkeforsendelser, fordi Postvæsenets stadige Forhøjelser af Pakkeportoer har presset Statsbanernes Frimærketakster op til en ganske urimelig Højde.

Med Hensyn til disse Pakketransporter er der jo baade for Postvæsenets og for Statsbanernes Vedkommende Tale om en Landporto, det vil altsaa sige samme Porto, enten en Pakke sendes den længste Afstand, fra Gedser til Frederikshavn, eller den korte fra København til Glostrup, eller endog for Postvæsenets Vedkommende lokalt indenfor Københavns Omraade. Forudsætningen for, at man kan have den samme

Porto for de forskellige Transportstrækninger, er den, at den holdes saa lav, at den ogsaa for de kortere, ja, korteste Afstande synes rimelig for Publikum og kan tage Konkurrencen op med private Befordringsforetagender, thi ellers rejser det Spørgsmaal sig ganske naturligt, om det ikke var bedre at faa indført Zonetakster, altsaa med særlige, lavere Takster for de korte Afstande. Før Krigen var Landportoer tilstrækkelig lav til at opfylde sin Hensigt. Ved Postvæsenet var den, som sagt, fra 16 til 20 Ø. og ved Statsbanerne var den 25 Ø., men under Krigen er Postvæsenets Pakketakster gaaet op til 50 Ø. og Statsbanernes til 90 Ø. — med det Resultat, at Automobiltrafikken ad Landevejen tager det meste af baade Statsbanernes og Postvæsenets Pakkeforsendelser paa korte Afstande. Og hvis denne Landporto yderligere skal forhøjes, forsvinder rimeligvis den sidste Rest af Pakkeforsendelser paa de korte Afstande baade fra Postvæsenet og fra Statsbanerne.

Statsbanernes Frimærkepakketakster er blevet presset ganske urimeligt op af Hensyn til Postvæsenets Takster. Statsbanernes Personaltakster er steget 100 pCt., altsaa fordoblede, Godstaksterne er gennemsnitlig forhøjet med 200 pCt., altsaa tredoblede, Taksten for Frimærkepakker er forhøjet med 260 pCt., altsaa 3½ Gang saa meget, og skulde man nu følge Postspareudvalget, vilde man naa op til en Firedobling, uden at der foreligger nogen som helst økonomisk Nødvendighed derfor. Under Forhandlingerne om de sidste Forhøjelser af Statsbanernes Godstakster med de 50 pCt. har jeg uden Modsigelse hævdet — jeg fik endog Tilslutning fra den højtærede Minister —, at Godsbefordringen med de daværende Takster betalte sig, men man har altsaa forhøjet Frimærkepakketaksterne til det tredobbelte, skønt 100 pCt. Forhøjelse vilde have været rimelig — Pakkerne kræver næsten ingen Ekspedition — og havde bevaret Forsendelserne for Banerne. Det er derfor mit Haab, at Jernbanespæudvalget vil kræve, at Statsbanernes Frimærkepakketakster og dermed Postvæsenets Pakkeporto — hvis der stadig skal holdes det samme Forhold mellem disses Forsendelsestariffer — saa langt fra skal forhøjes, at de tværtimod maa nedsættes til omkring 100 pCt. af Portoer før Krigen; og at Jernbanespæudvalget tillige maa komme til et tilsvarende Resultat med Hensyn til de øvrige Godstakster. Det er vel rigtigt, at Statsbanernes ringe Trafik